

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

privind instituirea unor mecanisme pentru protejarea intereselor naționale în domenii strategice ale economiei naționale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I — Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează măsurile prin care statul român poate dobândi, administra, opera și valorifica participații la societăți și active declarate de interes strategic, în vederea protejării intereselor naționale în domenii strategice ale economiei naționale și a asigurării continuității funcționării acestora.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **minister coordonator** — organul de specialitate al administrației publice centrale desemnat prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 8, în al cărui domeniu de competență se încadrează activitatea principală a societății sau destinația activului, care exercită drepturile și obligațiile statului potrivit prezentei legi;
- b) **domeniu strategic al economiei naționale** — domeniul prevăzut la art. 4;
- c) **societate de interes strategic** — operatorul economic, indiferent de forma de proprietate, care desfășoară activități economice într-un domeniu strategic al economiei naționale și care a fost declarat ca atare prin hotărâre a Guvernului, potrivit art. 8;
- d) **activ de interes strategic** — ansamblul de bunuri mobile și imobile, inclusiv terenul aferent, drepturile și obligațiile născute în legătură cu acestea, care poate fi separat și organizat pentru a funcționa independent de restul activității persoanei juridice și care a fost declarat ca atare prin hotărâre a Guvernului, potrivit art. 8;
- e) **participații** — acțiunile și părțile sociale la capitalul social al unei societăți de interes strategic, indiferent de titularul acestora;
- f) **înstrăinare** — transferul dreptului de proprietate asupra participațiilor sau activelor, prin vânzare, cesiune, aport la capitalul social sau la patrimoniul altei entități, dare în plată, schimb, precum și prin orice altă operațiune cu efect echivalent;
- g) **instituție creditoare** — instituția administrației publice centrale care este titular al unui drept de creanță al statului rezultat din raporturi juridice fiscale sau bugetare, instituția care administrează creanțele rezultate din operațiuni derulate în numele și în contul statului, precum și entitatea care recuperează aceste creanțe;
- h) **societate de administrare** — societatea la care statul deține, direct sau indirect, integralitatea capitalului social ori controlul, desemnată prin hotărârea prevăzută la art. 8 să administreze și să opereze activul de interes strategic.

Art. 3. — (1) Prezenta lege reglementează exclusiv intervenția patrimonială a statului, constând în dobândirea, administrarea, operarea și valorificarea participațiilor și activelor declarate de interes strategic.

(2) Identificarea și desemnarea entităților critice, a infrastructurilor critice naționale, precum și examinarea investițiilor străine directe se realizează potrivit Legii nr. 294/2024, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2010 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2022, care rămân aplicabile.

(3) Analiza prevăzută la art. 7 are în vedere calificările efectuate potrivit actelor normative menționate la alin. (2).

(4) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, declararea unei societăți sau a unui activ ca fiind de interes strategic se realizează exclusiv în condițiile prezentei legi. Declararea produce efecte și în aplicarea Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare, precum și a oricărui alt act normativ care se referă la societăți sau la operatori economici de interes strategic.

CAPITOLUL II — Domeniile strategice și criteriile de declarare

Art. 4. — Domeniile strategice ale economiei naționale sunt:

- a) industria extractivă, pentru producția de materii prime critice în sensul Regulamentului (UE) 2024/1252 și pentru exploatarea altor resurse minerale neenergetice;
- b) industria prelucrătoare, pentru producția de oțel, aluminiu, ciment și produse chimice;
- c) industria națională de apărare, în sensul Legii nr. 232/2016, cu modificările și completările ulterioare;
- d) tehnologia informației și comunicațiilor, pentru securitatea cibernetică, tehnologiile avansate, inteligența artificială și infrastructura de comunicații electronice;
- e) industria maritimă și portuară, pentru construcția și repararea de nave și pentru infrastructura portuară;
- f) industria aeronautică, pentru producția, testarea și întreținerea aeronavelor;
- g) transportul energiei electrice, al gazelor naturale, al țițeiului și al combustibililor, precum și infrastructura de stocare și de înmagazinare aferentă;
- h) producția, distribuția, furnizarea și stocarea energiei electrice, a energiei termice, a gazelor naturale, a țițeiului și a derivatelor acestuia;
- i) sectorul farmaceutic, pentru cercetarea, dezvoltarea, producția, distribuția și furnizarea de medicamente, dispozitive medicale și substanțe active;
- j) infrastructura de transport de interes național;
- k) industria alimentară, pentru producția, prelucrarea și distribuția alimentelor;
- l) infrastructura de alimentare cu apă.

Art. 5. — (1) Declararea unei societăți sau a unui activ ca fiind de interes strategic se realizează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele criterii generale:

- a) societatea desfășoară, ori activul asigură desfășurarea, de activități economice într-unul dintre domeniile prevăzute la art. 4;
- b) întreruperea sau perturbarea activității afectează ori poate afecta securitatea economică, energetică, alimentară sau socială a statului, infrastructurile critice, capacitățile industriale de apărare, aprovizionarea cu materii prime critice ori funcționarea lanțurilor de aprovizionare;
- c) efectele prevăzute la lit. b) generează un dezechilibru la nivelul economiei naționale.

(2) Efectele produse la nivelul unei regiuni, al unei comunități locale sau al pieței muncii se iau în considerare numai în măsura în care acestea determină dezechilibrul prevăzut la alin. (1) lit. c).

Art. 6. — (1) La evaluarea criteriului prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. b) se au în vedere, după caz:

- a) ponderea societății sau a activului în producția, prelucrarea ori distribuția națională din domeniul respectiv;
- b) existența unor alternative de aprovizionare sau de producție disponibile pe piață, la costuri și în termene rezonabile;

- c) poziția societății sau a activului în lanțul de aprovizionare, inclusiv numărul furnizorilor și clienților dependenți;
 - d) deținerea licențelor, autorizațiilor sau concesiunilor necesare desfășurării activității;
 - e) caracterul nesubstituibil al infrastructurii, al echipamentelor sau al competențelor profesionale asociate;
 - f) riscul de influență sau de control exercitat de o entitate dintr-un stat terț asupra societății ori a activului.
- (2) Dezechilibrul la nivelul economiei naționale, prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. c), se consideră realizat dacă societatea sau activul îndeplinește cel puțin unul dintre următoarele praguri:
- a) asigură cel puțin 10% din producția, prelucrarea ori furnizarea națională anuală a produsului sau a serviciului principal din domeniul strategic respectiv;
 - b) asigură cel puțin 10% din capacitatea națională instalată de transport, de producție ori de stocare, în domeniile prevăzute la art. 4 lit. g) și h);
 - c) asigură cel puțin 10% din capacitatea națională de producție a unei materii prime critice în sensul Regulamentului (UE) 2024/1252, în domeniul prevăzut la art. 4 lit. a);
 - d) are un număr mediu anual de cel puțin 1.000 de salariați, în domeniile prevăzute la art. 4 lit. a), b), e), f) și k);
 - e) are un număr mediu anual de cel puțin 500 de salariați, în celelalte domenii prevăzute la art. 4;
 - f) întreruperea activității ar afecta furnizarea serviciului către cel puțin 200.000 de utilizatori finali, în domeniile prevăzute la art. 4 lit. d), h), j) și l);
 - g) este unicul producător sau furnizor național al unui produs ori serviciu necesar industriei naționale de apărare, în domeniul prevăzut la art. 4 lit. c);
 - h) valoarea de piață a activului, stabilită prin raport de evaluare, depășește echivalentul în lei a 100 de milioane de euro.

CAPITOLUL III — Declarația de interes strategic

Art. 7. — (1) Ministerul în al cărui domeniu de competență se încadrează activitatea societății sau destinația activului efectuează o analiză care cuprinde, în mod obligatoriu:

- a) descrierea situației de fapt și a evenimentului care determină analiza;
- b) evaluarea îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 5 și 6;
- c) situația economico-financiară a societății și evaluarea activului;
- d) situația juridică a participațiilor sau a activului, inclusiv sarcinile, garanțiile și litigiile;
- e) obligațiile de mediu aferente activului și cele ale societății, inclusiv estimarea costului măsurilor de remediere a poluării anterioare;
- f) estimarea costurilor de conservare și de operare;
- g) opțiunile de intervenție și efectele preconizate ale fiecăreia, inclusiv opțiunea de a nu interveni;
- h) evaluarea din perspectiva normelor privind ajutorul de stat.

(2) În vederea realizării analizei, ministerul poate contracta asistență tehnică, servicii de evaluare și de audit, potrivit legii, și poate solicita date și informații autorităților și instituțiilor publice, organizațiilor patronale și sindicale, precum și altor entități publice sau private.

(3) În situația în care activitatea societății sau destinația activului se încadrează în domeniile de competență a două sau mai multe ministere, acestea efectuează analiza în comun, iar hotărârea prevăzută la art. 8 desemnează un singur minister coordonator.

Art. 8. — (1) Pe baza analizei prevăzute la art. 7, Guvernul adoptă, la propunerea ministerului care a efectuat analiza, o hotărâre prin care:

- a) declară societatea sau activul ca fiind de interes strategic;
 - b) desemnează ministerul coordonator;
 - c) desemnează titularul dreptului de administrare asupra activului, în cazul preluării acestuia;
 - d) aprobă măsurile de intervenție și, după caz, sumele necesare, pe baza fișei financiare;
 - e) stabilește conținutul documentației care însoțește notificarea prevăzută la art. 12.
- (2) Proiectul de hotărâre se avizează, în prealabil, de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în cazul societăților și activelor din domeniile prevăzute la art. 4 lit. c), d), g), h) și j).
- (3) Hotărârea se comunică societății în termen de 3 zile lucrătoare, de la publicare.

Art. 9. — (1) Ministerul coordonator monitorizează îndeplinirea criteriilor care au stat la baza declarării și informează Guvernul anual sau ori de câte ori se impune.

- (2) Dacă se constată că nu mai sunt îndeplinite criteriile prevăzute la art. 5, ministerul coordonator propune Guvernului, pe baza unei analize efectuate potrivit art. 7, retragerea statutului de interes strategic.
- (3) Retragerea se dispune prin hotărâre a Guvernului și produce efecte de la data publicării.
- (4) Ministerul coordonator publică și actualizează pe pagina sa de internet lista societăților și a activelor declarate de interes strategic din domeniul său de competență, cu indicarea hotărârii Guvernului și a datei declarării, iar Secretariatul General al Guvernului publică lista consolidată. Publicarea are caracter informativ; opozabilitatea declarării rezultă din publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL IV — Dreptul de preempțiune

Art. 10. — (1) Statul român, prin ministerul coordonator, beneficiază de drept de preempțiune la cumpărarea participațiilor la societățile de interes strategic și a activelor de interes strategic.

- (2) Dreptul de preempțiune se exercită la preț egal și în aceleași condiții cu cele ale ofertei ferme primite de vânzător.
- (3) Dreptul de preempțiune nu poate fi cedat.

Art. 11. — (1) Dreptul de preempțiune se aplică în cazul oricărei înstrăinări cu titlu oneros, în sensul art. 2 lit. f).

- (2) Dreptul de preempțiune nu se aplică în cazul:
- a) transmisiunilor succesoriale, legale sau testamentare;
 - b) liberalităților între soți, rude și afini până la gradul al patrulea inclusiv;
 - c) operațiunilor de reorganizare în cadrul aceluiași grup, care nu determină schimbarea controlului final asupra societății sau activului;
 - d) constituirii de garanții reale, precum și transferului participațiilor cu titlu de garanție;
 - e) transferurilor de acțiuni efectuate pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare, cu excepția celor prevăzute la art. 14.

Art. 12. — (1) Societatea de interes strategic ori, după caz, proprietarul participațiilor sau al activului are obligația de a notifica ministerul coordonator, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la primirea unei oferte ferme și angajante, cu privire la intenția de înstrăinare.

(2) Societatea de interes strategic ori, după caz, proprietarul participațiilor sau al activului notifică ministerul coordonator și cu privire la decizia de a iniția înstrăinarea, în termen de 10 zile lucrătoare de

la data adoptării acesteia. Această notificare are caracter informativ, cuprinde elementele prevăzute la alin. (3) lit. a) și, după caz, prețul solicitat.

(3) Notificarea cuprinde:

- a) identificarea participațiilor sau a activului care fac obiectul înstrăinării;
- b) identificarea ofertantului și a beneficiarului real al acestuia, după caz;
- c) prețul oferit/solicitat și modalitatea de plată, după caz;
- d) celelalte condiții esențiale ale ofertei;
- e) documentația stabilită prin hotărârea prevăzută la art. 8.

(4) Notificarea se comunică în scris, cu confirmare de primire, și se înregistrează la ministerul coordonator.

(5) Notificarea incompletă se completează la solicitarea ministerului coordonator, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicarea solicitării. Termenul prevăzut la art. 13 alin. (1) începe să curgă de la data completării.

Art. 13. — (1) Ministerul coordonator comunică intenția de exercitare a dreptului de preempțiune în termen de cel mult 30 de zile de la data notificării complete, sub sancțiunea decăderii.

(2) În cazul comunicării intenției de exercitare, ministerul coordonator poate dispune efectuarea unui audit privind situația juridică, economică și tehnică a participațiilor sau a activului, realizat de una sau mai multe entități independente, selectate potrivit legii.

(3) Exercitarea dreptului de preempțiune se aprobă prin hotărâre a Guvernului, adoptată în termen de 90 de zile de la data comunicării intenției de exercitare. Termenul poate fi prelungit o singură dată, cu cel mult 30 de zile, prin decizie a prim-ministrului, comunicată societății.

(4) Contractul se încheie în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii prevăzute la alin. (3).

(5) Necomunicarea intenției în termenul prevăzut la alin. (1), neadoptarea hotărârii în termenul prevăzut la alin. (3) sau neîncheierea contractului în termenul prevăzut la alin. (4) din motive imputabile statului atrag stingerea dreptului de preempțiune pentru oferta notificată.

(6) Pe durata termenelor prevăzute la alin. (1) și (3), vânzătorul nu poate înstrăina participațiile sau activul către un terț.

(7) Dacă dreptul de preempțiune nu este exercitat, vânzătorul poate înstrăina către ofertantul care a prezentat oferta fermă și angajantă, în aceleași condiții, în termen de 12 luni. Modificarea prețului sau a condițiilor esențiale ori depășirea acestui termen determină obligația unei noi notificări.

Art. 14. — (1) În cazul societăților ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, dreptul de preempțiune se aplică:

- a) transferurilor directe, în afara pieței, ale unor pachete care conferă dobânditorului, singur sau împreună cu persoanele cu care acționează în mod concertat, cel puțin 10% din drepturile de vot;
- b) ofertelor publice de cumpărare sau de preluare, caz în care statul poate lansa o ofertă concurentă, la preț cel puțin egal, potrivit legislației pieței de capital.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică cu respectarea legislației privind piața de capital, a obligațiilor de transparență și a regimului informațiilor privilegiate.

(3) Ministerul coordonator informează Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la comunicarea intenției de exercitare a dreptului de preempțiune, în termen de o zi lucrătoare.

Art. 15. — (1) În cadrul procedurilor de valorificare desfășurate potrivit Legii nr. 85/2014, Codului de procedură civilă sau Codului de procedură fiscală, statul, prin ministerul coordonator, beneficiază de drept de preferință la cumpărare, la preț egal cu cea mai bună ofertă valabilă.

(2) Administratorul judiciar, lichidatorul judiciar, administratorul concordatar sau executorul, după caz, notifică ministerul coordonator cu privire la organizarea procedurii, cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită, și îi comunică rezultatul acesteia în termen de 3 zile lucrătoare.

(3) Termenul de exercitare a dreptului de preferință este de 20 de zile lucrătoare de la comunicarea rezultatului procedurii.

(4) Prin derogare de la art. 13 alin. (3), în ipoteza prevăzută la prezentul articol hotărârea Guvernului se adoptă în termenul prevăzut la alin. (3).

Art. 16. — Înstrăinările efectuate cu încălcarea dispozițiilor art. 12–15 sunt lovite de nulitate absolută. Acțiunea în constatarea nulității poate fi introdusă de ministerul coordonator în termen de un an de la data la care a luat cunoștință de înstrăinare, dar nu mai târziu de 3 ani de la data acesteia.

CAPITOLUL V — Dobândirea de participații și active

Art. 17. — (1) Dobândirea de participații la societăți de interes strategic sau de active de interes strategic se decide dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există un risc actual de întrerupere a activității, de pierdere a capacității de producție ori de pierdere a controlului asupra participațiilor sau a activului;

b) nu există o alternativă disponibilă pe piață care să asigure continuitatea activității ori menținerea activului în stare de funcționare, la costuri și în termene rezonabile;

c) costul estimat al dobândirii și al măsurilor subsecvente este proporțional cu efectele care se evită, astfel cum rezultă din analiza prevăzută la art. 7;

d) există o perspectivă de operare sustenabilă ori de valorificare ulterioară a participațiilor sau a activului.

(2) Îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se constată prin hotărârea prevăzută la art. 8, pe baza analizei prevăzute la art. 7.

(3) Statul român, prin ministerul coordonator, dobândește participații la societăți de interes strategic și active de interes strategic prin exercitarea dreptului de preempțiune ori a dreptului de preferință, prin cumpărare, prin transferul reglementat la art. 18 sau prin orice altă modalitate prevăzută de lege.

(4) Dreptul de preempțiune și dreptul de preferință se exercită atunci când proprietarul a inițiat o înstrăinare cu titlu oneros ori, după caz, când participațiile sau activul fac obiectul unei proceduri de valorificare. Alegerea modalității se motivează în analiza prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. g).

Art. 18. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 263 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, activele de interes strategic pot fi transferate din patrimoniul societății în proprietatea statului, în contul creanțelor deținute de instituțiile creditoare, în condițiile prezentei legi.

(2) Valoarea activului se stabilește prin raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, la valoarea de piață, ulterior efectuării de către ministerul coordonator a testului creditorului privat prudent.

(3) Creanțele se sting prin compensare cu valoarea stabilită potrivit alin. (2), în următoarea ordine:

a) sumele reprezentând ajutor de stat declarat ilegal;

b) taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii, dacă aceasta este taxabilă;

c) creanțele garantate cu garanții reale asupra bunurilor transferate, în limita valorii bunurilor grevate;

d) celelalte creanțe fiscale și bugetare, proporțional cu cuantumul acestora.

(4) În cadrul creanțelor administrate de aceeași instituție creditoare, stingerea se efectuează potrivit art. 165 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Dacă valoarea activului stabilită potrivit alin. (2) depășește cuantumul total al creanțelor, operațiunea constituie vânzare-cumpărare, prețul achitându-se parțial prin compensarea prevăzută la alin. (3), iar diferența prin plată. Diferența se achită în termen de 90 de zile de la data procesului-verbal prevăzut la art. 19 alin. (1), din bugetul ministerului coordonator, în cuantumul aprobat prin hotărârea prevăzută la art. 8.

(6) Dacă valoarea activului este mai mică decât cuantumul creanțelor, acestea se sting în limita valorii activului, iar diferența se recuperează potrivit legii.

Art. 19. — (1) Statul dobândește dreptul de proprietate asupra activului prin efectul prezentei legi, în temeiul hotărârii prevăzute la art. 8 și cu acordul instituțiilor creditoare, la data semnării procesului-verbal de predare-preluare încheiat între societate, ministerul coordonator și instituțiile creditoare. Aceasta operațiune constituie mod de dobândire a dreptului de proprietate în sensul art. 557 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, iar în cazul prevăzut la art. 20 alin. (2), în sensul art. 863 lit. f) din aceeași lege.

(2) Procesul-verbal constată predarea activului, data dobândirii și bunurile care compun activul și constituie înscrisul în temeiul căruia se efectuează formalitățile de publicitate și de stingere a creanțelor.

(3) În cazul societăților aflate în procedurile prevăzute de Legea nr. 85/2014, procesul-verbal se semnează, pentru societate, de administratorul judiciar, de lichidatorul judiciar ori de administratorul concordatar, după caz, sau de administratorul special, potrivit atribuțiilor stabilite de aceeași lege.

(4) Lista bunurilor care compun activul se aprobă prin ordin al ministrului coordonator și constituie anexă la procesul-verbal.

(5) În termen de 15 zile de la încheierea procesului-verbal, societatea depune cererea de stingere a obligațiilor la organul fiscal central ori, după caz, la instituția creditoare competentă, însoțită de lista bunurilor, raportul de evaluare și procesul-verbal.

(6) Data stingerii creanțelor este data dobândirii prevăzută la alin. (1).

(7) La data dobândirii încetează de drept măsurile de indisponibilizare instituite de organul fiscal asupra bunurilor care fac obiectul transferului.

(8) Dreptul de proprietate al statului se înscrie în cartea funciară și, după caz, în Registrul Național de Publicitate Mobiliară, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal.

Art. 20. — (1) Activele se preiau în proprietatea privată a statului și în administrarea titularului desemnat potrivit art. 8 alin. (1) lit. c).

(2) Prin excepție de la alin. (1), dacă uzul sau interesul public se justifică la data preluării, conform analizei prevăzute la art. 7, activele trec în proprietatea publică a statului, prin hotărârea prevăzută la art. 8.

(3) Dreptul de administrare asupra activelor aflate în proprietatea privată a statului conferă titularului posesia și folosința activului, culegerea fructelor, încheierea actelor de conservare, de întreținere și de administrare, inclusiv a contractelor necesare funcționării activului, precum și, cu aprobarea prevăzută la art. 32, încheierea actelor de dispoziție. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la bunurile din domeniul privat al statului se aplică în completare.

(4) Dacă o unitate administrativ-teritorială solicită preluarea activelor trecute în proprietatea publică a statului, trecerea în domeniul public al acestora se realizează prin hotărâre a Guvernului, la cererea justificată a autorității deliberative, potrivit Codului administrativ.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, trecerea activelor prevăzute la alin. (4) se realizează fără înscrierea prealabilă a acestora în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului. Bunurile se înscriu în inventarul unității administrativ-teritoriale și se intabulează în termen de 30 de zile de la data hotărârii.

Art. 21. — (1) Bunurile grevate de garanții reale sau de alte sarcini constituite în favoarea altor creditori decât instituțiile creditoare nu pot face obiectul transferului prevăzut la art. 18 decât cu acordul scris al creditorului.

(2) În cazul garanțiilor reale constituite în favoarea statului, bunurile trec în proprietatea statului libere de aceste sarcini. La data semnării procesului-verbal prevăzut la art. 19 alin. (1), sarcinile constituite în favoarea statului, indiferent de instituția care îl reprezintă, încetează de drept proporțional cu valoarea bunurilor trecute în proprietatea statului. Pentru partea de creanță rămasă nestinsă, creditorul își păstrează drepturile de recuperare potrivit legii.

(3) Radierea garanțiilor prevăzute la alin. (2) se efectuează în baza procesului-verbal, fără alte formalități.

Art. 22. — (1) La data preluării se întocmește un bilanț de mediu care delimitează obligațiile de mediu aferente perioadei anterioare preluării.

(2) Obligațiile de mediu aferente perioadei anterioare preluării rămân în sarcina societății. Statul păstrează dreptul de regres și înscrie creanța corespunzătoare potrivit legii.

(3) În raporturile cu statul, societatea de administrare și dobânditorul ulterior al activului nu răspund pentru poluarea anterioară datei preluării.

(4) În situația în care societatea nu execută măsurile de remediere a poluării anterioare preluării, dispuse de autoritatea competentă pentru protecția mediului, statul, în calitate de proprietar, asigură executarea acestora prin ministerul coordonator și exercită dreptul de regres prevăzut la alin. (2).

(5) Sumele necesare executării obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (4), care nu pot fi recuperate de la societate, se evidențiază distinct în fișa financiară prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. d).

Art. 23. — (1) În cazul în care activele sunt preluate integral, avizele, autorizațiile și licențele aferente acestora rămân valabile până la expirare și urmăresc activul preluat.

(2) Ministerul coordonator notifică autoritățile emitente în termen de 15 zile de la data procesului-verbal prevăzut la art. 19 alin. (1).

CAPITOLUL VI — Societăți aflate în proceduri de prevenire a insolvenței sau de insolvență

Art. 24. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică și societăților aflate în procedurile reglementate de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea acesteia.

(2) Transferul activelor prevăzut la art. 18 se realizează:

- a) în cadrul acordului de restructurare sau al concordatului preventiv, ca măsură cuprinsă în planul de restructurare, respectiv în proiectul de concordat;
- b) în perioada de observație, cu autorizarea judecătorului-sindic, potrivit art. 87 alin. (2) din Legea nr. 85/2014;
- c) în cadrul planului de reorganizare, ca măsură prevăzută de acesta;
- d) în procedura falimentului, în cadrul procedurii de valorificare.

(3) Ministerul coordonator poate propune organelor care aplică procedura includerea măsurii prevăzute la alin. (2).

(4) Operațiunea realizată cu respectarea alin. (2), la valoarea stabilită potrivit art. 18 alin. (2) și cu respectarea ordinii prevăzute la art. 18 alin. (3), nu constituie transfer în fraudă creditorilor în sensul art. 117 din Legea nr. 85/2014.

Art. 25. — (1) În cazul în care, în cadrul unei proceduri de valorificare a unui activ de interes strategic, două proceduri succesive organizate potrivit legii nu au condus la înstrăinare, ministerul coordonator poate solicita organelor care aplică procedura trecerea la negociere directă, cu reevaluarea prealabilă a activului.

(2) În negocierea directă, statul beneficiază de dreptul de preferință prevăzut la art. 15, exercitat la preț egal cu cea mai bună ofertă obținută.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (1) nu poate avea ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor procedurii și nu aduce atingere atribuțiilor organelor care aplică procedura ori competenței judecătorului-sindic.

Art. 26. — (1) Pe durata procedurilor prevăzute la art. 24 alin. (1), pentru prevenirea degradării ireversibile a unui activ de interes strategic, ministerul coordonator poate finanța, din bugetul propriu, în limita prevederilor bugetare aprobate, măsurile de conservare, punere în siguranță și menținere în stare de funcționare a activului.

(2) Sumele avansate potrivit alin. (1) constituie creanțe curente în sensul Legii nr. 85/2014 și se restituie cu prioritate din prețul obținut prin valorificarea activului.

(3) Finanțarea prevăzută la alin. (1) se acordă pe baza unui acord încheiat cu administratorul judiciar, lichidatorul judiciar sau administratorul concordatar, după caz, care stabilește destinația sumelor, modul de justificare și regimul restituirii.

(4) Acordarea finanțării nu conferă statului drepturi suplimentare în procedură și nu modifică rangul creanțelor deținute de instituțiile creditoare.

CAPITOLUL VII — Administrarea, operarea și finanțarea

Art. 27. — (1) Activele preluate în proprietatea privată a statului pot fi aduse ca aport la capitalul social al unei societăți de administrare, în vederea asigurării operării, conservării și valorificării acestora.

(2) Societatea de administrare se desemnează prin hotărârea prevăzută la art. 8.

Art. 28. — (1) Contractele necesare funcționării activului, inclusiv contractele de furnizare a utilităților, se transferă odată cu acesta.

(2) Clauzele de încetare sau de reziliere întemeiate exclusiv pe schimbarea titularului dreptului de proprietate asupra activului ori pe deschiderea unei proceduri reglementate de Legea nr. 85/2014 nu produc efecte.

(3) Furnizorii de utilități nu pot întrerupe furnizarea către activul preluat pe o perioadă de 12 luni de la data transferului, sub condiția achitării la scadență a contravalorii consumului curent. Dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2014 se aplică în mod corespunzător.

Art. 29. — (1) În situația în care administrarea activului se face de către ministerul coordonator, acesta poate dispune și finanța măsurile temporare necesare pentru conservarea, punerea în siguranță, menținerea în stare de funcționare și asigurarea continuității operaționale a activului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot viza:

a) asigurarea alimentării cu utilități indispensabile;

b) contractarea de servicii necesare supravegherii și punerii în siguranță a activului;

c) încheierea contractelor de pază, mentenanță, service, intervenții tehnice, revizii, autorizări, verificări, transport și depozitare, după caz;

d) achiziționarea materialelor, pieselor de schimb strict necesare;

e) efectuarea altor cheltuieli urgente, fără de care activul ar fi expus riscului de degradare, avariere sau oprire necontrolată.

(3) Măsurile se dispun pe baza unei note de fundamentare aprobate de conducătorul ministerului coordonator, în limita sumelor aprobate prin hotărârea prevăzută la art. 8, cu încadrare în prevederile bugetare aprobate în condițiile legii.

Art. 30. — (1) În cazul în care activul a fost adus ca aport la capitalul social al societății de administrare, veniturile obținute din exploatarea acestuia sunt venituri proprii ale societății, statul realizându-și drepturile patrimoniale corespunzătoare în calitate de acționar, potrivit legii.

(2) În cazul în care administrarea activului se realizează de ministerul coordonator ori de instituția publică desemnată titular al dreptului de administrare, veniturile astfel obținute se fac venit la bugetul de stat.

(3) În cazul în care activul este transmis societății de administrare cu alt titlu decât aportul la capitalul social, aceasta datorează statului o redevență sau o altă contraprestație, stabilită prin hotărârea prevăzută la art. 8 pe baza unui raport de evaluare, care se face venit la bugetul de stat.

Art. 31. — Societatea de administrare nu este autoritate contractantă în sensul Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, decât dacă îndeplinește condițiile prevăzute de aceasta.

CAPITOLUL VIII — Valorificarea

Art. 32. — (1) Participațiile și activele dobândite în temeiul prezentei legi pot fi valorificate, la propunerea ministerului coordonator, prin hotărâre a Guvernului, conform prevederilor legale aplicabile.

(2) Valorificarea se realizează prin procedură competitivă, cu asigurarea publicității, a transparenței și a tratamentului egal al ofertanților.

(3) Prețul de pornire se stabilește pe baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, la valoarea de piață de la data organizării procedurii.

(4) Documentația de valorificare poate cuprinde obligații privind menținerea activității, a capacității de producție și a locurilor de muncă, pe o perioadă determinată, garantate potrivit legii.

(5) Înstrăinarea participațiilor deținute de stat se realizează cu respectarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 și a Legii nr. 137/2002, iar valorificarea activelor aflate în proprietatea privată a statului, potrivit art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 123/2015, cu modificările ulterioare.

(6) Sumele obținute din valorificarea participațiilor și a activelor, potrivit prezentului articol, se fac venit la bugetul de stat.

Art. 33. — (1) În cazul în care se optează pentru concesiunea activelor trecute în proprietatea publică, procedura se desfășoară potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX — Ajutorul de stat

Art. 34. — (1) Măsurile prevăzute de prezenta lege se realizează cu respectarea legislației naționale și europene în domeniul ajutorului de stat.

(2) Fiecare operațiune de dobândire, de majorare a capitalului social, de finanțare sau de valorificare se fundamentează pe testul investitorului privat prudent în economia de piață sau, după caz, pe testul creditorului privat prudent, documentat printr-un raport întocmit de o entitate independentă, anterior adoptării hotărârii Guvernului.

(3) Ministerul coordonator solicită avizul Consiliului Concurenței anterior promovării fiecărei hotărâri a Guvernului adoptate în temeiul prezentei legi.

CAPITOLUL X — Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 35. — (1) Prezenta lege se aplică înstrăinărilor pentru care oferta fermă și angajantă a fost primită după data intrării sale în vigoare.

(2) Procedurile de valorificare aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi se continuă potrivit normelor legale în vigoare la acea dată. Dreptul de preferință prevăzut la art. 15 se aplică etapelor procedurale care încep după această dată.

(3) Societățile și activele declarate de interes strategic în temeiul altor acte normative, inclusiv operatorii economici stabiliți ca fiind de interes strategic în temeiul art. 14 alin. (15) din Legea nr. 200/2006, cu modificările și completările ulterioare, își păstrează statutul dobândit, dispozițiile prezentei legi aplicându-li-se de la data intrării sale în vigoare. Retragerea statutului se dispune potrivit art. 9.

Art. 36. — Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 25 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

2. La articolul 14, alineatele (13)–(15) se abrogă.

Art. 37. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE SENATULUI